

РЕШЕНИЕ

№ 4052

гр. Пловдив, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Таня Асп. Г.ева Точевска

при участието на секретаря Златка Ем. Димитрова
като разгледа докладваното от Таня Асп. Г.ева Точевска Гражданско дело №
20225330104783 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно и субективно съединени искове с правна квалификация чл.
224, ал. 1 от Кодекса на труда, чл. 215 от Кодекса на труда и чл. 86 от ЗЗД.

Ищцата З. Т. И., ЕГН *****, от гр. Д., бул. „*****“ № ***, вх. ***, ет. ***,
ап. ***, чрез адв. В. М., със съд. адрес: гр. С., бул. „*****“ № *****, ***, ***** оф. ***** е
предявила срещу „Транс П.“ ЕООД, ЕИК: 205984637, със седалище и адрес на управление: гр.
Пловдив, ул. „Митрополит Панарет“ № 20, ет. 1, ап. 1, представлявано от Г. П. обективно
съединени искове с правно основание чл. 224, ал. 1 от КТ, чл. 215 от Кодекса на труда и чл. 86 от
ЗЗД за осъждане на ответника да ѝ заплати следните суми: сумата от 274, 50 лева (двеста
седемдесет и четири лева и петдесет стотинки), представляваща неплатено обезщетение за 9 дни
неползван платен годишен отпуск за ***** г., сумата от 2 556, 45 евро (две хиляди петстотин
петдесет и шест евро и четиридесет и пет евроцента), с легова равностойност 5000 лева – частична
претенция за неплатени командировъчни пари за осъществена командировка в размер на 105 дни за
периода ***** г. – ***** г. по 21 евро на ден при двойна езда, общо 5 746, 43 евро с
легова равностойност 11 239 лева, законна лихва и разноски.

Ищцата твърди да е работила по ТПО с ответника, в периода ***** г. – *****
г. като „шофьор тежкотоварен автомобил 12 и повече тона“, с ОМВ 610 лева и ДТВ за ТСПО – 0, 6
%, с основен платен годишен отпуск в размер на 20 работни дни. Твърди, че към завеждане на
исковата молба не ѝ е известно ТПО да е прекратено и на какво основание. Със Заповед №
***** г. била командирована при условията на двойна езда с Т. Т. Т. за извършване на
международен превоз при условията на „двойна езда“ за периода ***** г. – ***** г. с
направление – вътрешни курсове на територията на страни-членки на ЕС, с камион „*****“

*****, ***** влекач с рег. № *****, ремарке*****. Командировката била извършена, същата продължила 105 календарни дни, през които ищцата и колегата ѝ превозвали товари в Г. и И., за което представили отчети на работодателя, като точните места на товарене и разтоварване били определени от него. За всеки от тези 105 календарни дни на ищцата се полагали командировъчни пари, вкл. квартирни, в размер на 21 евро, съгл. Приложение № 3 към чл. 31, ал. 1 от НСКСЧ. Общо неплатената сума за командировъчни пари за този период възлизала на 5746, 45 евро, с левова равностойност 11239 лева. От тази сума ищцата предявява частична претенция за сумата от 5000 лева или 2556, 45 евро, ведно със законната лихва върху главницата от завеждане на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Ищцата твърди, че има останал неползван платен годишен отпуск – 9 работни дни за ***** г., пропорционално на отработеното време, за който ѝ се дължи обезщетение в нетен размер 274, 50 лева, поради което моли да се осъди ответникът да ѝ го заплати, ведно със законната лихва от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане. Претендират се разноси.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от ответното дружество.

С отговора се взема становище за неоснователност на предявените искове за командировъчните пари, твърди се, че след проверка от ДИТ било установено, че на ищцата се дължи остатъчно плащане в размер на 79, 98 лева. Досежно обезщетението за неползван платен годишен отпуск, твърди се ТПО още да не е прекратено, ищцата да е била поканена в офис на дружеството, за да бъдат оформени документите по прекратяване на ТПО, да ѝ се начисли и изплати обезщетение за неползвания ПГО, което да се изплати заедно с остатъчната сума от 79, 98 лева (седемдесет и девет лева и деветдесет и осем стотинки), но въпреки двете получени покани на *****г. и 3*****г. това не било сторено и ТПО не било прекратено. Представят се справки за начислени суми.

В съдебно заседание чрез пълномощника адв. М. с изрична писмена молба е поискано от ищеца и допуснато от съда изменение на исковете, като е оттеглен иска за заплащане на обезщетение по чл. 224 от КТ и производството по този иск е прекратено, а искът по чл. 215 КТ е намален от 2 556, 45 евро (две хиляди петстотин петдесет и шест евро и четиридесет и пет евроцента), с левова равностойност 5000 лева на 2205 евро (две хиляди двеста и пет евро), с левова равностойност 4312 лева, като искът от частичен е предявен в пълен размер.

В съдебно заседание ищецът поддържа иска и моли същият да бъде уважен.

В съдебно заседание чрез пълномощника адв. И. ответникът оспорва иска и моли същият да бъде отхвърлен, поради плащане, претендира разноси.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като прецени събраните по делото доказателства, намери следното:

За да бъде уважен искът по чл. 215 от Кодекса на труда за присъждане на незаплатени командировъчни пари е необходимо ищецът да установи, че е работил по трудово правоотношение с ответника през процесния период, че е бил командирован в посочения период, къде, при какви условия, колко дни и размера на командировъчните пари, че е осъществил командировката и е полагал труд по време на същата.

В тежест на ответната страна, при установяване на горните обстоятелства, е да установи, че вземанията са погасени поради плащане.

Между страните не се спори и от приложените към исковата молба и уточняващата такава писмени доказателства – заверено копие от трудов договор от *****Г., справка за приети уведомления, както и заверени копия от отчети, се установява, че ищецът е постъпил на работа при ответника по ТПО на *****Г. като „*****“, с уговорено ОМВ – 610 лева, ДТВ за ТСПо 0, 6 %, и основен платен год. отпуск 20 дни. Не се спори, че ищецът е работил по трудовото си правоотношение. Ответната страна е представила справка за начислени суми за работна заплата и командировки, за няколко работници и служители, под номер две от която фигурира ищцата, с която реално работодателят признава, че за периода *****Г. – *****Г. ищцата е работила по ТПО с ответника, за този период ѝ е начислявано тр. възнаграждение, че за периода *****Г. – *****Г. е била командирована да изпълнява служебните си задължения в страни от ЕС, за което са ѝ начислявани по 21 евро на ден командировъчни пари. Според справката на работодателя командировъчните и тр. възнаграждение са изплащани на точно определена дата общо за месеца като обща сума за получаване, по банков път, в лева. В справката са отразени и надплатени суми над сбора от заплати и командировъчни.

Доколкото тази справка представлява частен свидетелстващ документ, изходящ от работодателя, който го ползва, същата се кредитира само във връзка с останалите доказателства по делото и като признание за обстоятелството, че в посочения в справката период ищцата е била командирована и ѝ са се полагали командировъчни пари, които работодателят определя по 21 евро на всеки календарен ден. В справката е отразено, че сумите са заплащани изцяло по банков път, командировъчни и тр. възнаграждение с общо платежно нареждане. С писмо от *****Г. ищцата е поканена от работодателя да се яви да оформят трудовото ѝ правоотношение и да представи документи, оправдаващи отсъствието ѝ от работа, като писмото ѝ е било изпратено препоръчано с обратна разписка. По делото няма данни да е получено.

Ответната страна в изпълнение на задължението си е представила в оригинал заповед № *****Г., видно от която с тази заповед ищцата е била командирована за периода *****Г. – *****Г. вкл. заедно с лицето Т. Т. Т. с посочения в исковата молба товарен автомобил „*****“ рег. № ***** и ремарке ***** за извършване на международен превоз на товари в рамките на Европейската общност. Представени са и пет броя отчети от двамата водачи за периода *****Г. – *****Г. и пет броя пътни листове.

По реда на чл. 176 от ГПК управителят на ответното дружество Г. Р. П. който е представил оригиналната командировъчна заповед, отчети и пътни листове, е заявил, че ищцата е била командирована с колегата си, посочен в командировъчната заповед, за посочения в същата период, в страни – членки от ЕС за извършване на товарни превози в условията на двойна езда, за което са ѝ начислявани командировъчни пари по 21 евро на ден, и че командировката е извършена, като същият заявява, че командировъчните пари са ѝ заплатени по банков път изцяло.

За установяване твърденията на страните във връзка с наличие или липса на извършени плащания, както и точният размер на дължимите командировъчни пари, по делото е изслушано заключение на съдебно-счетоводна експертиза на вещото лице Д. Ж. С., което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено. От заключението се установява, че размера на полагащите се на ищцата командировъчни пари за периода *****Г. – *****Г. вкл. в случай, че командировката е извършена, възлиза на 2226 евро с левова равностойност 4353, 67 лева, за 106 дни в командировка по 21 евро на ден, при условията на двойна езда, съгл. приложение № 3 към чл. 31, ал. 1 от НКСЧ. За периода *****Г. – *****Г. на ищцата били начислени тр. възнаграждения в р-р на 2788, 76 лева бруто, 2162, 23 лева нетна сума за

получаване. За същия период, *****г. – *****г. на ищцата били начислени командировъчни пари в общ размер 2100 евро, с левова равностойност 4107, 23 лева, като начислените суми за м. *****г. са за 1 ден командировка и 20 дни самоотлъчка. Общата начислена сума за работни заплати и командировъчни е в размер на 6 259, 46 лева. След проверка в разплащателните ведомости и извлеченията на ответното дружество вещото лице е установило, че на ищеца по банков път са заплатени общо 3332, 94 евро, с левова равностойност 6518, 65 лева, плащани на дати *****г., *****г., *****г. и *****г., като плащането е извършвано по банков път от сметката на дружеството по сметка с титуляр ищцата. Вещото лице е изчислило и обезщетението за неползван ПГО, което се дължи на ищцата в случай, че ТПО ѝ е прекратено.

В съдебно заседание вещото лице е отговорило, че в извлеченията сумите са посочени като заплата и командировъчни и са изплащани с общо платежно нареждане, по банков път. Не са изплащани отделно, а като сборна сума – заплата плчс командировъчни, като в счетоводството на ответника са разбити по пера, но в самото платежно не са. в самите банкови извлечения е било посочено като основание „работни заплати“, а по ведомост сумите са били разбити на заплата и командировъчни, като изплатените помесечно суми съответстват на начислените такива на ищцата. Ищцата не се е водила подотчетно лице и не са ѝ били изплащани суми за служебни аванси. В платежните нареждания основанието е било заплата, но в счетоводството тази сума била разбита на две – заплата и командировъчни, и съответствала на начислената на ищцата сума като сбор от двете пера. Вещото лице обяснява, че сумите се изплащат с общо платежно с едно основание, доколкото посочването на второ такова води до увеличаване на банковите такси. Ищецът не оспорва да е получил всички посочени от вещото лице суми в заключението, но твърди те да са били за работни заплати и предвид непосочване на основание „командировъчни“ в платежното, поради което счита, че командировъчните продължават да се дължат от работодателя, тъй като платежни с изрично посочено основание „командировъчни“ липсват.

Съдът кредитира заключението на в. л. С., тъй като същото е обективно и компетентно изготвено от специалист в съответната област, почива на събрания по делото доказателствен материал и не се оспорва от страните.

Други доказателства по делото не са събирани.

Предвид дотук изложеното съдът намира, че ищецът доказва да е бил в ТПО с ответника в посочения период, да е полагал труд, като е бил командирован в посочения период при условията на двойна езда, извършил е командировката и му се дължат тр. възнаграждения и командировъчни пари. Съгл. приложение № 3 към чл. 31, ал. 1 от НКСЧ при двойна езда за процесния период дължимите командировъчни пари са в размер на 21 евро на ден. В конкретния случай, досежно обстоятелството кога точно е завършена командировката от двете страни са представени доказателства, че на *****г. е плащана такса за преминаване на моста на р. ***** при гр. В. по банков път, поради което командировъчни пари се дължат до *****г. За процесния период на ищцата са се дължали тр. възнаграждения в общ р-р 2162, 23 лева, както и командировъчни пари в размер на 4353, 67 лева или 2226 евро, обща сума за получаване – 6515, 90 лева или 3 331, 53 евро. За същия период на ищцата са платени общо на двете основания 3332, 94 евро или 6 518, 65 лева, която сума надхвърля с няколко лева общо дължимата такава за трудови възнаграждения и командировъчни за процесния период. Съдът не споделя доводите на ищеца, че доколкото във всяко отделно платежно нареждане като основание е била посочвана работна заплата, а сумите са били разбИ.и отделно по счетоводните сметки, то командировъчните не са

платени и същите се дължат. В конкретния случай липсват каквито и да било данни разликата над трудовите възнаграждения, които са начислени по ведомост, да представлява друго задължение на работодателя, освен за командировъчни пари. Видно от заключението на вещото лице, сумите са били правилно осчетоводени по пера в счетоводството по счетоводни сметки, но са изплащани с общо платежно нареждане за всеки месец с посочено основание - заплати. За всеки отделен месец изплащаната сума съответства на сбора на начисленията на двете посочени основания. Няма данни да е имало забавя в плащанията, доколкото с последното плащане на *****г. се покриват всички задължения на работодателя на посочените две основания, като ищецът признава да е получил всички изплатени суми, посочени в заключението на вещото лице. Неоснователно е възражението му, че доколкото в платежните нареждания, с които сумите са изплащани общо, не е включено изрично основание „командировъчни“, то следва да се приеме, че такива не са плащани изобщо, а сборът от двете суми представлява само и единствено трудово възнаграждение. Ищецът не твърди и не доказва да му се е дължало тр. възнаграждение в по-висок от уговорения размер, сборът на сумите за всеки отделен месец съответства на дължимите такива за ТВ и командировъчни, като същите са правилно начислени в счетоводството и по ведомостите на две отделни пера. Общото им плащане е ставало с посочване в платежното нареждане само на едното от двете основания. Това обаче не дава право на ищеца да претендира повторното им заплащане, доколкото безспорно се установи, че други суми за трудови възнаграждения и командировъчни, извън вече заплатените, не му се дължат. Ответната страна доказва при условията на пълно и главно доказване заплащането на сумите, както и че ТВ и командировъчните са заплащани с общо платежно нареждане по сметка на ищеца. В случая основанието за банковия превод не може да бъде разглеждано отделно от всички първични документи, послужили за начисляване на сумите, и не води до обратния извод, а именно – за неплащане на дължимите командировъчни пари.

Ето защо исковите се явяват неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

С оглед изхода на спора ответникът има право на присъждане на направените разноски. Такива са претендирани и се доказва да са извършени, в размер на 600 лева – платено адвокатско възнаграждение. Същите следва да бъдат възложени в тежест на ищеца.

Предвид обстоятелството, че ищецът като освободено от заплащане на ДТ по трудов спор лице е освободен от заплащане на държавна такса и разноски в производството, а исковите се отхвърлят, разноските за държавна такса и разходите за съдебно-счетоводна експертиза, направени от бюджета на съда, не следва да бъдат възлагани на страните и същите остават за сметка на бюджета на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от З. Т. И., ЕГН *****, от гр. Д., бул. „*****“ № ***, вх. ***, ет. ***, ап. ***, чрез адв. В. М., със съд. адрес: гр. С., бул. „*****“ № ****, **** „*****“ оф. **** срещу „Транс П.“ ЕООД, ЕИК: 205984637, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Митрополит Панарет“ № 20, ет. 1, ап. 1, представлявано от Г. П. иск с правно основание чл. 215 от Кодекса на труда и чл. 86 от ЗЗД за осъждане на ответника да ѝ заплати сумата от 2205 евро (две хиляди двеста и пет евро), с левова равностойност 4312 лева,

представляваща неплатени командировъчни пари за осъществена командировка в размер на 105 дни за периода ****г. – ****г. по 21 евро на ден при двойна езда, ведно със законната лихва от завеждането на исковата молба пред РС С. – ****г., до окончателното плащане на дължимите суми, като неоснователен.

ОСЪЖДА З. Т. И., ЕГН *****, от гр. Д., бул. „*****“ № ***, вх. ***, ет. ***, ап. ***, чрез адв. В. М., със съд. адрес: гр. С., бул. „*****“ № *****, БЦ „*****“ оф. **** да заплати на „Транс П.“ ЕООД, ЕИК: 205984637, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Митрополит Панарет“ № 20, ет. 1, ап. 1, представлявано от Г. П. сумата от **600 лева** (шестстотин лева) – **разноски** за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – гр. П. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____